

Wieder Ernő



Ez az 1950-es években, Munkácson készült portré rólam. 1949-ben megnősültem. Sajnos az első feleségem már rég meghalt. A leánykori neve Hartmann Éva volt. Éva eredetileg beregszászi zsidó lány volt, 1930-ban született. A családja egy rendes beregszászi család volt, szeszgyárosok voltak, szeszfőzdéjük volt Beregszászon. A szülei elpusztultak a holokauszt alatt. Évának nem volt iskolai végzettsége, csak elemi iskolát járt, aztán a szovjet éra alatt kezdett tanulni, de nem fejezte be. Amikor megismerkedtünk, Ungváron lakott, mert a nővére, Aliz férjhez ment Ungvárra, és elvitte oda a húgát is. Voltak itt ismerőseim, akikkel barátkoztak, és összehoztak minket. Szép, csinos lány

volt. Volt zsidó esküvőnk 1949-ben Évával, lehetett tartani, nem zavarták. Egy kis rabbiféle esketett össze minket. Két gyerekünk született, egy fiú és egy lány. A lány az idősebbik, Anikó 1950-ben született. A fiam, György 1956-ban született. A gyerekeimnek van zsidó neve is. A lányom Ráhel Lea, mert a feleségem Ráhel volt, az én anyám pedig Lea, utánuk kapta. A Gyuri zsidó neve Jehiel. Édesapám héber neve volt Jehiel. Héberül a Jehiel azt jelenti, hogy Isten éltesse. Én a háború után Munkácson elkezdtem tanulni. Akkor már dolgoztam, már felelős munkákat kaptam. Először le kellett érettségizni, nem ismerték el a háború előtti érettségiket. Elvégeztem Munkácson a kereskedelmi technikumot, ami kereskedelmi főiskolának felel meg. Négyéves főiskola volt, én magánúton, levelezőként végeztem el. Segéd munkásként kezdtem az Univermag kereskedelmi üzletláncnál. Ott dolgoztam 1947-től 1953-ig. Aztán 1953 után volt itt egy Zöldért Munkácson. Klein Dávid volt ott a vezető, átcsalt oda, és vele dolgoztam 1959-ig. Zöldség- és gyümölcskerekesezés, Magyarországon is valamikor Zöldértnek hívták az ilyen céget.